

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. G.**

státní příslušnost Gruzie

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2019 č. j. OAM-974/ZA-ZA11-ZA22-2019, ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní

ochrany se podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. Žalobce namítal, že žalovaný si neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zamítnutí jeho žádosti jako zjevně nedůvodné proto nemá dostatečnou oporu ve správním spisu. Kromě toho je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce žalovanému vytkl, že si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu a nepřihlédl ke všemu, co v rámci řízení tvrdil nebo co vyšlo najevo.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na žalobou napadené rozhodnutí a uvedl, že žalobce označil za jediný důvod svého odchodu z vlasti snahu získat peníze, aby mohl splatit dluh soukromým osobám, které mu vyhrožovaly. Žalobce popřel, že by měl ve vlasti někdy nějaké jiné problémy, než ekonomického charakteru. Žalovaný podotkl, že je mu známo, že o mezinárodní ochranu žalobce požádal až v momentě, kdy mu skončilo pobytové oprávnění na území České republiky. Z průběhu správního řízení je tak zcela zřejmé, že žalobce využívá své žádosti o mezinárodní ochranu k prosté legalizaci pobytu na území České republiky. K námitce ohledně nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu odkázal na § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Žalovaný v této souvislosti rovněž odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Zdůraznil, že Gruzie je podle vyhl. č. 328/2015 Sb. na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné. Bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě tato domněnka neplatí. Žalobce nedoložil a neprokázal, že v jeho konkrétním případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4. 11. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti a pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 11. 2019 žalobce sdělil, že na území České republiky vstoupil 13. 7. 2019. Následně zde pobýval u kamaráda. O mezinárodní ochranu požádal až poté, co mu skončilo povolení k pobytu na území ČR. Do České republiky přicestoval z ekonomických důvodů, aby vyřešil své problémy s dluhem, který měl v zemi původu. Problémy s dluhem v Gruzii nijak neřešil. Protože neměl práci ani peníze, tak jej nesplácel. Peníze si půjčil v únoru 2018 od 3 věřitelů, kterým měl do dubna téhož roku dluh uhradit. Protože tak neučinil, věřitelé mu v srpnu 2018 začali telefonicky i osobně vyhrožovat zabitím. Před odjezdem do České republiky jej na veřejnosti jedenkrát fyzicky napadli. Lékařské ošetření nemusel vyhledat. Na policii ani nikde jinde tuto událost nehlásil. Do jiného města v zemi původu se nepřestěhoval s odůvodněním, že tam není žádná práce a nadále bydlel ve společné domácnosti s rodiči. K možnosti návratu do vlasti prohlásil, že nejdříve musí splatit dluh, aby se mohl vrátit. V závěru pohovoru potvrdil, že ve vlasti neměl žádné jiné potíže a nechce uvést žádné další skutečnosti, které by měl

správní orgán vzít v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Sdělil, že na podporu svých tvrzení nechce doložit žádné doklady, dokumenty, nebo jiné materiály.

6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je snaha vyhnout se problémům s úhradou dluhu v zemi původu.
7. Součástí správního spisu je i materiál Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019. Zjištění z tohoto podkladu jsou uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tato zjištění jsou správná a v podrobnostech soud proto odkazuje na rozhodnutí žalovaného v tomto rozsahu.
8. Žalovaný při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi, dále z informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii.
9. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
10. Podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu, a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu kromě jiných států i Gruzii.
11. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, pro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství, stát posledního trvalého bydliště,
 - 1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - 2) který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodu uvedených v § 12 nebo § 14a,
 - 3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků,
 - 4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování práv.

Krajský soud předně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. usnesení č. j. 5 Azs 23/2013-19, na rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70 a citované ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, z něhož plyne, že se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 konstatoval, že „označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů“. Gruzie je podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb. na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné. Bylo proto na žalobci, aby prokázal opak.

12. Krajský soud sdílí závěry žalovaného vyjádřené na straně 2 až 3 napadeného rozhodnutí, s nimi se zcela ztotožňuje, a proto v podrobnostech na ně odkazuje. I dle názoru soudu

Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu a žalobce neprokázal, že v jeho konkrétním případě tato domněnka neplatí. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce v průběhu správního řízení uvedl, že jediným důvodem odchodu z vlasti byla snaha získat peníze, aby mohl splatit dluh soukromým osobám, které mu vyhrožovaly. Žalobce rovněž popřel, že by měl ve vlasti někdy nějaké jiné problémy než výše uvedené. S označenými problémy se na nikoho s žádostí o pomoc ve své vlasti neobrátil. Žalobce rovněž potvrdil, že o mezinárodní ochranu požádal až poté, co mu skončilo pobytové oprávnění na území České republiky. Soud souhlasí s žalovaným, že z průběhu správního řízení je tak zcela zřejmé, že žalobce využívá své žádosti o mezinárodní ochranu k prosté legalizaci pobytu na území České republiky. Žalobce žádné důkazy o tom, že v jeho konkrétním případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi nenavrhla a své tvrzení neprokázal.

13. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. 5. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně